

«La nòmina segura fa callar les veus crítiques»

Manuel Muñoz ha estat durant vora vuit anys delegat al País Valencià del diari *El País* i ara, després d'haver assentat un bon equip de periodistes, ha estat cridat per a potenciar la secció de local de Madrid d'aquest rotatiu. De la conjunció de les seues dots professionals i del pes de l'empresa periodística que representa s'ha derivat la influència i el temor que en la classe política valenciana han provocat les informacions que ha servit a les pàgines d'aquest mitjà. Crític amb determinats sectors del Partit Socialista del País Valencià no dubta que la seua marxa a Madrid alegra el president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, i la *fontaneria* que el serveix.

—*Al cap d'aquests anys en què has servit de transmissor de la realitat política valenciana a la resta de l'estat a través de les informacions al diari El País, ¿quina és la impressió que et fa aquesta realitat?*

—De la política valenciana tinc una visió avorrida i provinciana. Al cap d'aquests anys han canviat moltes coses importants, com el fet que ara hi ha una Generalitat que funciona i que gestiona una sèrie de transferències, però considere com a característica

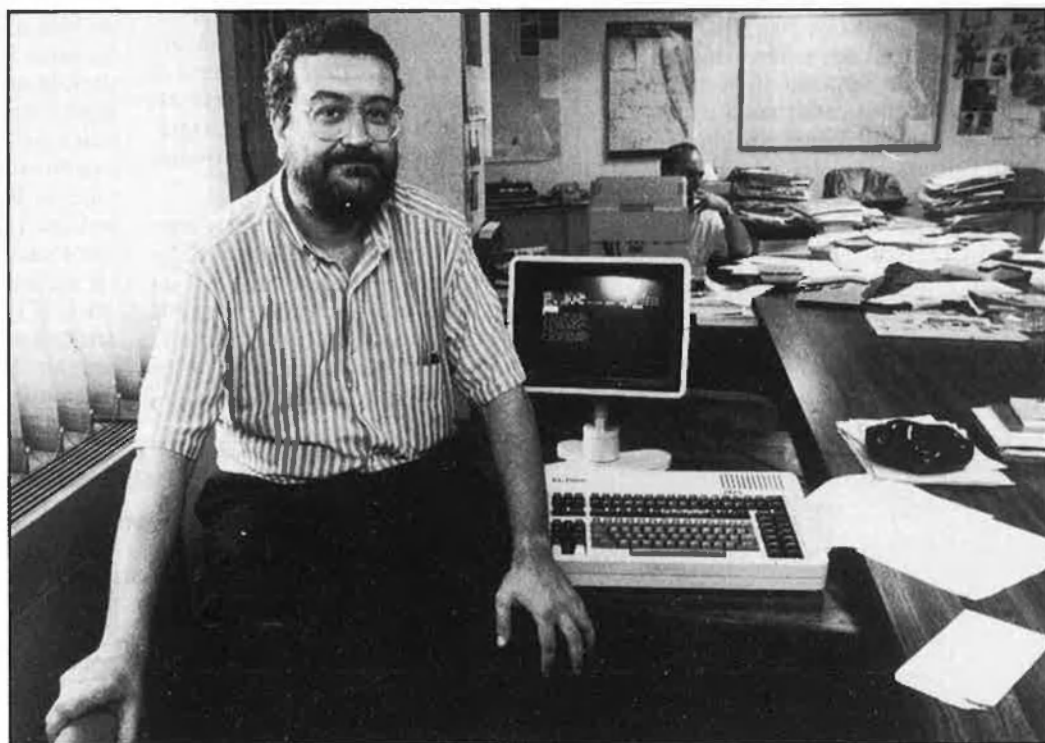
d'aquest temps la immobilitat del poder i la burocratització de la vida valenciana, de tal manera que la desfeta d'AP i el creixement d'Unión Valenciana no deixen de ser anècdotes en un conjunt on el bloc dominant és el PSOE. En aquest sentit, vull destacar també que hi ha grups d'intel·lectuals importants que serien molt més crítics si no estigueren al pessebre, perquè és molt evident que hi ha gent que diria coses que ara es calla si no estiguera cobrant de les institucions, on governen els socialistes.

—*A banda d'aquest aspecte, sembla important també l'ascens a la ciutat de València d'una força com UV, qualificada pel PSOE com de neofeixista, i el progressiu debilitament d'AP.*

—Encara que alguns qualifiquen UV de neofeixista, jo la consideraria simplement franquista, molt més provin-

El periodista Manuel Muñoz deixa enrere vuit anys d'explicar la realitat valenciana a la resta de l'estat, a través de les pàgines d'«El País». Comentarista polític també d'EL TEMPS, Manuel Muñoz se'n va per a potenciar la secció local de Madrid i per estar més a prop de la direcció del diari.

Josep Ramon Lluch

«El País Valencià no s'ha sabut vendre una imatge diferent de cara al conjunt de l'estat».

ciana i estèticament més deplorable. Jo crec que hi ha amplis sectors franquistes a UV, com ara el senyor Miguel Ramón Izquierdo, i hi ha també lerrouisme blasquista que no arriba a serho, barrejat a més amb quantitats importants de localisme. I sobretot un oportunisme enorme.

Fóra molt trist que aquest país caiguera en mans, ni que siga parcialment, d'aquesta força, però si és el que vota la gent, ¡què hi farem! De tota manera cal recordar que l'ascens d'UV es correspon quasi matemàticament amb el descens d'AP i que és un fenomen reduït pràcticament a la ciutat de València.

—*Després d'aquests anys, ¿quina creus que ha estat la visió que s'han fet de la societat valenciana a la resta de l'estat?*

—Per començar, jo no sé si la resta

de l'estat té una visió concreta del País Valencià, a diferència del que esdevé amb els tres principals protagonistes territorials: Catalunya, el País Basc i Madrid, i últimament Andalusia amb motiu dels preparatius de l'Expo del 92. El País Valencià hi juga poc, perquè crec que no s'ha sabut vendre una imatge diferenciada de cara al conjunt de l'estat. Alguns saben que hi ha la Ford o la IBM i la resta únicament tenen en compte les platges o les taronges. Molt poc, al cap i a la fi.

—*¿Quina és la causa, al teu parer, d'aquesta falta de protagonisme dels valencians i del poc pes d'aquest país en el conjunt de l'estat espanyol?*

—Una bona part de la culpa la tenen els polítics valencians, sens dubte, com també els mitjans de comunicació i la mateixa societat valenciana, per la falta de consciència pròpia i diferencia-

da per a transmetre a fora. Tot plegat ha provocat la imatge excessivament folklòrica que es té de la societat valenciana.

—Aquesta concepció s'ha pogut veure en el teu mateix diari, que ha prestat atenció als temes valencians amb motiu de catàstrofes, escàndols, etc., mentre que la realitat quotidiana ha interessat poc.

—Sí, això és cert. Ha interessat molt més el seguiment de qualsevol catàstrofe, accident o conflicte que no l'activitat política pròpia valenciana, perquè això no és important fora d'ací, però és que no sé tampoc si la política interessa gaire als mateixos valencians, aquest és el problema de fons.

—Tu has jugat un paper destacat en el panorama periodístic valencià i has viscut l'increment de les vendes d'El País en clara competència amb els dos diaris tradicionals de la ciutat de València. ¿Què creus que ha estat més important, el professionalisme teu i dels teus col·laboradors o el provincianisme d'aquesta societat que es creu més el que diu la premsa de fora que no la pròpia?

—Jo crec que el problema és que ací no hi havia —ni n'hi ha— una premsa amb la força que té a Barcelona, per

«No sé si la política interessa gaire als valencians».

exemple. És a dir, que *El País*, que conté una informació internacional, econòmica o de l'estat molt important, no troba una competència al mateix nivell a València. A Barcelona, però, hi ha altres mitjans, com ara *La Vanguardia*, *El Periódico* o el mateix *Avui*, que sí que es troben en un nivell de competència més equiparable. A València hi ha poques alternatives, certament, i a més el lector valencià no té tanta

animadversió envers un producte de Madrid com té el lector del Principat, i això també hi pot haver influït.

—¿Quin és l'increment de vendes del diari *El País* a tot el País Valencià al llarg d'aquests anys?

—Quan jo vaig assumir aquesta delegació, el diari venia aproximadament vint mil exemplars i ara crec que estem per damunt de trenta mil, però no és un mèrit meu, sinó que aquest augment tan considerable de vendes és degut al pes general de tot el diari i no només a la major informació que es dona del País Valencià.

—¿Per a quan una edició valenciana d'El País, tal com es fa ara amb l'edició de Barcelona.

—La veritat és que no ho sé, perquè encara que personalment he intentat una edició més àmplia que la que n'hi ha ara, la decisió depèn únicament de la direcció del diari. Ara, encara que la idea d'augmentar la informació valenciana es manté i es farà en un termini no massa llunyà, el que sí que no crec que es faça és el model de l'edició catalana, amb un edifici propi, una rotativa, publicitat diferenciada i una redacció de quaranta persones. Em sembla que la direcció del diari mai farà això per al País Valencià. □

tano

GANDIA

DRETS HUMANS, ARAI

«Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets.»
Aquesta és la promesa històrica de la Declaració Universal dels Drets Humans.
Nosaltres, els sotasignants, afegim els nostres noms a aquesta Declaració i demanem que sigui respectada per tots els Estats del món.
En molts països es nega fins i tot el dret a intervenir en defensa dels drets humans. Milers de persones han estat empresonades i torturades per demanar i exercitar els seus drets. Milers han desaparegut o han perdut la vida.
S'ha de posar fi a aquests abusos. Demanem a tots els Estats que ratifiquin els tractats internacionals de drets humans, que adaptin la seva legislació i les seves pràctiques a aquests textos i que actuen per protegir els drets humans arreu del món.
En nom de les víctimes que han estat detingudes i silenciades fem una crida a tots els Estats i a les Nacions Unides per tal que protegeixin totes les persones, allà on es trobin, i que aixequin la seva veu en defensa dels Drets Humans.

Si vols, pots signar aquesta crida i enviar-la a Amnistia Internacional. Totes les signatures que es recullen es presentaran davant les Nacions Unides el 10 de desembre.
Diada dels Drets Humans.

Nom: _____
Adreça: _____
Localitat i codi postal: _____
Província: _____ DNI: _____
Firma: _____

AMNESTY INTERNATIONAL

Alfons XII, 19-21, Pral. 1.^a
08006 Barcelona
Tel. (93) 209 35 36
Compte corrent 188-27. «La Caixa» (oficina 709)